

syn til de berboende Fiskere. Fiskerispørgsmaalet er jo oppe i vor Tid; vi erkjende Alle, at der ligger overordentlig store Kapitaler gjemte i Havet, som det gjalder om at faae fremdragne, og det er derfor af største Betydning ogsaa for vort Samfund, at Fiskeriet bliver udviklet, at denne Sag faar Fremgang. Der kan være meget forskjellig Mening om mange Enkeltheder med Hensyn til Ordningen af Fiskerispørgsmaalet, men Et ere vi dog Allesammen enige om: at Noget af det Vigtigste, der maa gøres, er at skaffe Fiskerne gode Havne og lette Forbindelsen med Omverdenen, saaledes at de kunne finde Afsetning for deres Varer. Havnen ved Krennike er efter min Mening temmelig uheldig; det var temmelig uheldigt, at denne Havn blev anlagt. Den ligger paa et temmelig affides Sted; der er desfra til Nødby omtrent 2 Mil, noget længere til Raskov, langt til de nærmestliggende Landsbyer. Der er kun en lille Afsetning for Fiskerne ved Krennike; naar de gjøre en rig Fangst, ere de henviste til at tage imod de Priser, som tydske Døtjebere ville give dem. Hertil kommer, at denne Havn tilsandtes Nar efter Nar; efter de Undersøgelser, der ere anstillede af Sagtyndige, vil det ikke være mere end 5 Nar, inden Havnen er helt tilsandet og ubrugelig. Der kan ogsaa være Tale om at udbedre Havnen, men det forekommer mig at være lidet formaalstjenligt at gjøre Beføstninger for at udbedre en Havn, der ligger paa et saa affides og ubeøvet Sted, og at det vilde være mere formaalstjenligt, om der blev anlagt en Havn paa et andet Sted paa Lollands Sydøst, og jeg skal da tillade mig at henpege paa Syltholmen; der er efter Sagtyndiges Udsagn alle naturlige Betingelser for en Havn. Der er fra Syltholmen ikke mere end $\frac{1}{2}$ Mil til Nødby, og dersom vi fik en Stump Bané fra Nødby til Syltholmen, vilde Fiskerne, som naturligtvis vilde slutte derhen, komme i nær Forbindelse med Omverdenen og kunne faae deres Fisk afsatte baade ad Landet til og spærts til Lybssland. Som det høie Thing vil erindre, er der tidligere kommet et Andragende fra Lolland om Anlæggelse af en Havn ved Syltholmen og en Bané fra Syltholmen til Nødby. Dengang tænkte man sig derved at opnaa en international Forbindelse, at en Forbindelse mellem Danmark og Lybssland særlig skulde komme til at gaa den Vej. Jeg tror, det er en meget sund Tanke, men Gjennemførelsen heraf er naturligvis afhængig af, om Lybsskerne ville komme os imøde. Det Forslag, jeg her har tilladt mig at antyde, kan staa paa sine egne Ben. Det kan gjennemføres uden Hensyn til, om Lybsskerne ville komme os imøde, og dets Gjennemførelse har Betydning for Fiskerne paa Lollands Sydøst. At det ogsaa kan have Betydning for Nødby, som derved forvandles fra en Landtøftstad til en Skibstøftstad, kan jo dog ikke være nogen Misrekommendation for Forslaget, men maa snarere være en Anbefa-

ling. Der er tidligere blevet indsendt en Plan og et Overflag til Havnen; efter denne Plan og dette Overflag vilde Havnen blive overordentlig kostbar, men, som sagt, den var beregnet paa en international Forbindelse og paa, at Havnen skulde være mindst 16 Fod dyb. For at fyldestgjøre det Formaal, som jeg har tænkt mig ved det Forflag, jeg har tilladt mig at antyde, behøves der ikke en saa dyb Havn, og Omkostningerne ved dens Anlæggelse vilde ikke blive saa store. Jeg haaber imidlertid i en ikke fjern Fremtid at kunne fremlægge for den høitærede Indenrigsminister eet, saavidt jeg tror, temmelig korrekt Overflag over, hvad Anlæggelsen af en Havn ved Syltholmen vilde koste. — Den høitærede Indenrigsminister bemærkede forleden Dag, at han ikke kunde svare paa de mange Hensillinger, der bleve gjorte til ham, men vilde tage dem under alvorlig Overveielse. Det kan heller ikke forlanges, at den ærede Minister skulde kunne svare paa alle disse Hensillinger, der under denne lange Behandling af Finantsloven komme til ham. Jeg ventes derfor ikke noget Svar paa mine Bemærkninger idag, men haaber, at den ærede Minister ogsaa vil tage denne Sag under moden og omhyggelig Overveielse.

Jagd: Dersom vi Danske ikke udmærkede os ved Andet i Europa, tror jeg dog ganske vist, vi maa tilbringe os Opmærksomhed ved de originale Anstuelser, der her gøres gjældende om finantsielle Spørgsmaal. Blandt disse finder jeg som en af de mærkeligste den, der ofte har givet sig tilkjende igjennem Anker over vor gunstige finantsielle Stilling, det store Indtægtsoverskud, som Finantsloven uboiser. Jeg har endnu ikke kjendt noget andet konstitutionelt Land, hvor Anker af den Bestaafenhed ere reiste mod Regjeringen eller Finantsministeren. Vel yttrede det ærede Medlem for Nøen (Boffen) her igaar, at vor sydlige Nabo albrig saasnart fik 14 Millioner Mark tilovers, spænd Regjeringen foreslog en Stattesnedfættelse, men saavidt jeg ialtsald kan dømme af Bladenes Beretninger, hænger det dog noget eiendommeligt sammen med dette Overskud, eftersom det var en Slags Erstatning for, at man havde bevilget en Forsøgelse af indirekte Rigsstatter paa 130 Millioner, at man i Preussen gav 14 Millioner Afslag i de direkte Statter. Dertil var oveniøjet knyttet en Forudsætning om yderligere Bevilling af indirekte Rigsstatter til Beløb af 110 Millioner, hvorfor man saa rigtignot vilde give 64 Millioner Afslag i direkte Statter, man vilde saaledes blive bebyrdet med en Forsøgelse af 240 Millioner Kr. imod et Afslag i de direkte Statter paa omtrent 78 Millioner. Dersom vi her ville hyde den ærede Finantsminister saadanne Betingelser for Statterreformer, tror jeg ikke, der er den fjerneste Tvivl om, at vi meget let vilde komme tilrette